

Část projevu Winstona Churchilla v britském parlamentu

Winston Churchill, speech in the House of Commons on the resignation of Anthony Eden (22nd February, 1938)

The resignation of the late Foreign Secretary may well be a milestone in history. Great quarrels, it has been well said, arise from small occasions but seldom from small causes. The late Foreign Secretary adhered to the old policy which we have all forgotten for so long. The Prime Minister and his colleagues have entered upon another and a new policy. The old policy was an effort to establish the rule of law in Europe, and build up through the League of Nations effective deterrents against the aggressor. Is it the new policy to come to terms with the totalitarian Powers in the hope that by great and far-reaching acts of submission, not merely in sentiment and pride, but in material factors, peace may be preserved.

A firm stand by France and Britain, under the authority of the League of Nations, would have been followed by the immediate evacuation of the Rhineland without the shedding of a drop of blood; and the effects of that might have enabled the more prudent elements of the German Army to gain their proper position, and would not have given to the political head of Germany the enormous ascendancy which has enabled him to move forward. Austria has now been laid in thrall, and we do not know whether Czechoslovakia will not suffer a similar attack.

Winston Churchill, projev v Dolní komoře při rezignaci Anthonyho Edena (22. února, 1938)

Odstoupení bývalého ministra zahraničí se může stát milníkem v historii. Velké spory, jak bylo moudře řečeno, vznikají z malých důvodů, ale zřídka z malých příčin. Bývalý ministr zahraničních věcí trval na staré politice, na kterou jsme my všichni už dávno zapomněli. Premiér a jeho kolegové začali jinou, novou politiku. Stará politika se snažila stanovit pravidlo zákona v Evropě a vybudovat prostřednictvím Ligy národů efektivní odstrašující prostředky proti agresorovi. Je na nové politice, aby souhlasila s totalitními silami v naději, že velkými a dalekosáhlými činy pokory, ne toliko v sentimentu a hrdosti, ale v materiálních záležitostech, udrží trvalý mír.

Pevné spojení s Francií a Británií, pod autoritou Ligy národů, mělo být následováno okamžitou evakuací Porýní bez prolití kapky krve; smyslem toho bylo, aby rozumnější jednotky německé armády získaly vhodnější postavení a nedaly politickému vedení Německa tak velkou moc, která by mu umožnila postup vpřed. Rakousko je teď podrobena a my nevíme, zda stejný osud nečeká Československo.